

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **D. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 19 grudnia 2023 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt V Ka 140/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

z dnia 5 października 2022 r., sygn. akt V K 600/19,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego D. K. w złożonej kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt V Ka 140/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 5 października 2022 r., sygn. akt V K 600/19. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca wskazał, że osadzenie skazanego spowoduje dla jego najbliższych bardzo ciężkie skutki, jego matka ma problemy zdrowotne, wymaga pomocy osób trzecich.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając wprawdzie ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. W pierwszej kolejności wskazać należy, że subiektywne przekonanie o trafności stawianych zarzutów nie może prowadzić do wstrzymania wykonania wyroku. Sąd Najwyższy dokonując wstępnej analizy stawianych zarzutów, na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego, uznał, że żaden ze stawianych zarzutów nie przesądza o oczywistej wadliwości wyroku sądu odwoławczego.

Natomiast zawarte w uzasadnieniu wniosku okoliczności dotyczące stanu zdrowia matki skazanego są związane z postępowaniem wykonawczym i mogą stanowić podstawę wniosku o odroczenie wykonania kary lub przerwę, nie mogą jednak być wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego D. K. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 15 marca 2023

r., sygn. akt V Ka 140/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 5 października 2022 r., sygn. akt V K 600/19.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ms]